

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ЛЕСКОВАЦ, ФЕБРУАР 1997.
БРОЈ 356

РАЗГОВОР СА СЛАВИШОМ МЛАДЕНОВИЋЕМ ПРЕДСЕДНИКОМ ОКРУЖНОГ
ОДБОРА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ЈАБЛАНИЧКОГ ОКРУГА

ПОБЕДИЋЕМО НА РЕПУБЛИЧКИМ ИЗБОРИМА

Српска радикална странка јача из дана у дан и на републичким изборима ћемо сигурно победити - Општина Земун је пример како ће изгледати Србија када на власт дођу српски радикали - СРС има решења за политичке, економске и социјалне проблеме - Информисање мора да буде равноправно за све парламентарне странке - Питање студентима и коалицији "Заједно": где сте били када су авиони НАТО-а бомбардовали спрску децу?

Славиша Младеновић, председник Округног одбора Српске радикалне странке Јабланичког округа у овом разговору одговара на сва актуелна питања која се односе на политичке, економско-социјалне, међународне и друге проблеме и подробно образлаже програм Српске радикалне странке која нуди решења за ове проблеме.

На почетку указује на проблем информисања у Јабланичком округу и Србији, при чему сматра да је С Р С у најнеповољнијем положају, с обзиром на то да државни медији преносе само активности владајуће странке, док тзв. независни медији углавном пишу о активностима коалиције "Заједно". И у једним и у другим гласилима о активностима српских радикала се извештава некоректно, а код неких Младеновић уочава и злу намеру. Углавном, вели, у овом тренутку нема правих информација о ставовима С Р С о свим питањима, па и о догађајима после другог круга локалних избора од 17. новембра.

Младеновић при том подсећа да га многи питају зашто С Р С не учествује у демонстрацијама. Ми нисмо на улици, подсећа он, зато што нисмо били у коалицији "Заједно" и зато што имамо другачије методе освајања власти, а то је искључиво демократски начин, на изборима. Када ми будемо убедили гласачко тело Србије и Јабланичког округа да смо странка која нуди перспективу овом народу и држави и када будемо добили већину, тек онда ћемо бити у могућности да владамо Србијом.

Када је реч о студентским немирима, став С Р С је да немамо ништа против тога да се студенти баве политиком, али искључиво као чланови неке од многобројних странака, или да формирају своју странку. Па када их Милошевићеви социјалисти покраду на изборима, онда имају право на мирне демонстрације. Студенте питам - зашто нису макар три минута прошетали поред америчке и немачке амбасаде када су војници тих земаља укључени у Н А Т О снаге бомбардовали српске школе и болнице у Републици Српској и Републици Српској Крајини, као и километарске колоне избеглица. Зашто студенти и њихови професори нису ишли на ноге Американцима и Немцима да их преклињу и моле да не бомбардују и не убијају српску нејач? Исто питање постављам и тзв. урбаном и интелектуалном делу српске нације. Да ли су српске територије, српска деца и српски понос мање важни од неколико општина у којима су социјалисти крали гласове?

Славиша Младеновић се потом осврнуо на економску ситуацију у Јабланичком округу, рекавши да је несрећа грађана овог округа вишеструка. Он је послератни период поделио у три целине:

- Прво, непосредно после рата многа индустријска постројења пресељена су из нашег округа, поготово из лесковачке општине, у западне југословенске републике Словенију и Хрватску, а нешто и у Босну. Ми смо остали без доброг дела индустријског потенцијала које су створили наши вредни људи у послератном периоду, подсећа Младеновић.

Други период обухвата време између 1965. и 1980. године када је анулирано све оно што је у послератном периоду разнешено са наших простора. Најзад, задњих десетак година имамо трећи период када је привреда Јабланичког округа опустошена. Не постоји ниједна једина фабрика у којој се производња одвија нормално. А зашто је тако? Зато што је кадровска политика свуда у Србији била лоша, посебно у нашем округу. Људи од знања морали су да напусте ове крајеве и да се отисну у веће центре где су постигли одличне резултате. Свако од нас зна у каквом смо економском положају. Скоро 95 одсто становништва нашег округа спремно је да оде на шалтер по социјалну помоћ. Када С Р С дође на власт, повећаће компетенције локалне самоуправе које су сада скучене и онда ће моћи много више да учини на пољу економије.

Како С Р С коментарише посебни закон Републичке владе којим се признају изборни резултати на локалним изборима од 17. новембра?

То је још једно кршење закона и Устава и свега онога што једну државу чини правном. Поново се доказује да се у Србији не поштују Устав и закони и да се неки проблеми који су пре тога вештачки стварани решавају на незаконит начин, онако како не треба. Нисмо ми против воље грађана, али ако су се десиле све те неправилности, С Р С сматра да је овај проблем морао да се реши на тај начин што би Врховни суд Србије, на захтев републичког јавног тужиоца за ванредни правни лек, поништио одлуке свих нижих инстанци.

Реците нешто више о протеклим изборима и протестима коалиције "Заједно".

Ево у чему се С Р С око тих демонстрација не слаже. Подсећања ради, ми смо 1995. године организовали серију протестних митинга широм Србије у знак протеста против издаје Републике Српске Крајине. Ми српски радикали смо сматрали, а и данас сматрамо, да је за то крива актуелна власт. То је велика срамота и несрећа српског народа. И када смо позвали све парламентарне странке и интелектуални део српског народа да се дигне на бунт против свега онога што се дешавало у Р С К, сви су остали неми. И сада када је дошло до неравноправности у локалним изборима, људи из коалиције "Заједно" су због сопствених интереса дигли на ноге малтене десет одсто гласачког тела Србије. Не кажемо ми да и то није битно. Али мислимо да је неупоредиво од већег значаја оно што се десило у Р С К од губитка гласова у неколико општина.

Подсетио бих да се неправилности овакве врсте не дешавају први пут. Ми смо 1994. године у Савезном парламенту изгубили 11 савезних посланика. Жалили смо се и једном и другом суду, ишли до Врховног суда, али ти мандати нам нису враћени. Вук Драшковић се договорио са Слободаном Милошевићем да од стране Ракетићеву групу која је бројала 11 савезних посланика зато што су они били онај део Депоса који је чинио његово национално крило. Они су њима тамо сметали, са њима нису могли да имају већину, да би се десио онај по нас срамни чин у Дејтону. И онда је Вук довео 11 својих послушника на место Ракетићевих, а заузврат је скинут имунитет Војиславу Шешељу који је потом лежао четири месеца у затвору. Онда је направљена комотна већина са 11 наших савезних посланика - издајника тзв. Радикалне странке "Никола Пашић". Сада се ја питам да ли су битнија 11 савезних посланика и власт у читавој држави или су битнији локални избори у неколико градова. Битно је и једно и друго, али треба да се направи неко рангирање. Ми никада нисмо били против мирних протеста и замерамо власти што изводи и једног јединог полицајца против мирних демонстраната. Али,

да смо ми на власти и да неко положи једно стакло, добио би такве батине да се више не би сетио да положи ни чашу на сопственој свадби.

Замолио бих вас да нешто више кажете о решењима за економски опоравак Јабланичког округа.

Кренуо бих од најмање и најнеразвијеније општине, а то је Црна Трава. Ова општина је негде крајем 19. века била најнасељенији део ондашње Краљевине Србије. Захваљујући "бриљантној" политици у послератном периоду, Црна Трава је остала без становништва. Тамо сада живи око три хиљаде људи. Ми решење видимо на следећи начин. Потребно је да се из државног буџета изгради целокупна инфраструктура, школе, амбуланте и да се направе велике фарме. Да се створе услови за повратак староседелца који су морали да оду трбухом за крухом, као и да се овамо доведе један број избеглица са планинских подручја Кордуна, Баније и Лике како би се оживео овај крај. Положај Црне Траве је изузетно важан, јер се целом својом дужином наслања на Бугарску и хтели ми то да признамо или не, имамо горко вишевековно искуство са нашим суседима Бугарима. Значи, гранични појас не би смео да буде без становништва.

Када је реч о Бојнику, невероватно је да ов општина која је дала највише бораца буде у тако јадном економском и сваком другом стању. Тамо, осим пар села која гравитирају самом општинском центру, нема становника. Читав подрадански део је остао празан. Велики напори Краљевине Србије крајем 19. и почетком 20. века око насељавања тих простора су, изгледа, били узалудни. Власти су у последњих 50 година те напоре анулирале. У доњем пусторечком крају могу да се гаје житарице, док б и подрадански део требало да се насели слично као и Црна Трава. Тамо су изузетно погодни терени за воћарство и сточарство.

Што се тиче општине Медвеђа, она има најбоље природне ресурсе за најбржи економски опоравак. Уз то што повремено ради рудник Леце, на планини Расовачи се налази полудраги камен и то на површини. У Сијаринској Бањи која има једини гејзер на Балкану, постоји

и мермер, минерална вода и најквалитетнија букова шума од потеза Равне Бање, па све до Косовске Каменице. То су такви природни ресурси да уопште није нормално да Медвеђа буде неразвијена.

Општина Лебане, осим оног дела који гравитира ка општини Лесковац, такође је остала без становништва. Видимо исти начин оживљавања тог подручја, а чињеница је да добар део ове општине поседује квалитетно земљиште. Ишло би се на изградњу прерађивачких капацитета за пољопривредне производе. А то би се десило и у општини Власотинце која би била и добра основа за развој Црне Траве, с обзиром на то да је црнотравски крај, као и један део власотиначке општине, погодан за развој туризма. У близини је Власинско језеро, а Власотинце поседује два солидна објекта - хотеле "Грозд" и "Нови Земун" који би могли да буду носиоци развоја туризма док се не изграде туристички капацитети у Црној Трави и на Власини. И у овој општини, у делу који налаже на Јужну Мораву, постоје могућности за пољопривредне производе и прерађивачке капацитете.

И на крају, лесковачка општина. Без обзира на природне предиспозиције и индустријску традицију, ми смо у таквом стању да, осим "Здравља", нико у општини не ради. Велики број становника остаје захваљујући томе што поседује по коју баштицу или њиву. Преживљавамо од данас до сутра. С Р С сматра да, имајући у виду да је то центар Југа Србије, треба акценат ставити на Лесковац, а потом развој преносити и на друге општине. Овде би морали да се изграде велики индустријско-прехрамбени капацитети са много квалитетнијим производима.

Како гледате на процес својинске трансформације?

Оно што се до сада радило није права трансформација. Радило се да се привреда што више опустоши и зато смо дошли у ситуацију да осим неколико погона у Крушевцу и делу Војводине, нико не ради. Једина ствар коју би С Р С прихватила са Запада су управо привредна решења. Ми смо једина политичка организација која не манипулише са осећањима радника који су месецима без плата.

Онога тренутка када СРС дође на власт, или нека друга странка, постаје партнер радничкој класи. Само добро грански организована радничка класа може да буде партнер државе и да ради у сопственом интересу. Ово је јако битно, с обзиром на то да су на помолу социјални немири. Поручујемо свим радницима да се грански организују, да не дозволе да буду манипулисани од било које политичке странке, јер ће бити губитници, а добитници ће бити они који су политички организовани. Српска радикална странка се залаже за либерални капитализам, јер је то нешто што је најближе српском народу. На тржишту би се продавало све што се продати може. Нормално, пре свега би се поделиле деонице упосленицима и свима онима који су у претходном периоду радили у фабрикама. Ми смо свесни да сви ти људи који добијају деонице не би вечно остали деоничари, већ би се оне повремено продавале, тако да би у неко догледно време у некој фирми са рецимо 2500 радника било 20-ак деоничара. Што се тиче продаја фабрика по тржишним ценама, оне би се прво понудиле људима који овде имају пара, код нас у Србији, мада је тај проценат мали, а онда би се ослонили на наше људе у иностранству који су из економских и политичких разлога емигрирали у послератном периоду. С Р С је у сталном контакту са тим људима. Чека се време да се промени власт у Србији и да ти наши људи дођу овде и уложе свој новац у оживљавање привреде. Свесни смо да ће се они понашати више домаћински него други. Новац од продаје привредних капацитета ишао би на изградњу нових индустријских капацитета и у попуњавање пензијских и социјалних фондова који су празни.

Да се вратимо опет на политичка питања. Вама се често приговара да сте националисти.

Ја сам изузетно поносан зато што сам националиста. Превасходно зато што сам националиста, а онда и зато што сам члан С Р С. Бити националиста није ништа ружно и ништа тужно. То је човек који воли своју нацију, али не мрзи никога другог, осим ако има разлога да то чини. Српски радикали и уопште српски народ имају разлога за то, зато што су у вишевековној борби за опстанак српске нације и српске

државе имали великих непријатности од стране неких наших комшија. Не постоји ниједна породица у Србији која није дала жртве у борби против неког од народа из нашег окружења.

Тренутно је на политичкој сцени једна једина велика сила, а то су Сједињене Америчке Државе, светски полицајац који хоће да газдује читавом планетом. Међутим, стара дама Европа полако и сигурно се буди, а на челу тог буђења су националне странке Русије, Француске и Србије. Зашто баш ове три државе? Из једноставног разлога што су та три народа и те три државе најугроженије у Европи, а имају највећи национални понос. У Француској тренутно сваки трећи становник није Француз. Они имају великих проблема са досељавањем муслимана из Африке и Азије. О Русији не треба трошити речи. То је држава која је 300 година била једна од светских империја, а дошла је да се бори за голи опстанак. И о Србији не треба трошити много речи. Изгубљено је скоро две трећине српских територија у задњих неколико година. Та веза између ове три државе треба да буде водила свим народима у супротстављању Американцима на путу уједињења Европе.

Како оцењујете изборне резултате ваше странке?

С Р С је на савезним изборима постигла фантастичне резултате у Јабланичком округу, посебно у Лесковцу. Ми смо на републичким изборима 1993. године добили 16000 гласова у Јабланичком округу. На овим изборима добили смо 24000 гласова и захваљујући уметној радикалној странци која је трабант актуелној власти - уједињеној радикалној странци, ми немамо ниједно посланичко место. Значи, отприлике са гласовима које су нам они однели, добили бисмо 28000 гласова, а то су фантастични резултати. Што се тиче локалних избора, због великог притиска на С Р С и њене активисте у задње три године, ми нисмо имали попуњена сва бирачка места нашим кандидатима, а и изборни закон је такав да су у други круг ишла два човека, а ми смо свуда били трећи по броју гласова. Тако смо остали празних рукава.

Зашто нисте ни у једној коалицији?

С Р С процењује да на полиичкој сцени нема политичке странке са којом би могла да се уједини. Оно што обећамо грађанима можемо да испунимо само ако сами

изађемо на изборе и ако победимо. Погледајте, тамо где су на власт дошле коалиције, већ има чарки. С Р С поручује гласачима да на следећим изборима дају глас јединој политичкој опцији која је гарант квалитетних промена у Србији.

Што се тиче политичке ситуације у постизборном периоду, у Јабланичком округу коалиција "Заједно" је минорма у односу на С Р С, а друга политичка организација тзв. левих странака је у потпуном расулу. Могу са сигурношћу да тврдим да С П С у Лесковцу више не постоји. Свађе између социјалиста и јуловаца попримиле су истребљујући карактер. Велики рад и активност српских радикала, масовно учлањење, а и страх присутан до ових избора код чланова и активиста С Р С више не постоји. Све је то велики капитал за предстојеће републичке изборе. Један од задатака је одржавање трибина, формирање месних одбора и објашњење грађанима округа да поред Српске радикалне странке постоји и неколико тзв. радикалних странака формираних од стране државне безбедности и С П С-а.

Каква су прва искуства у општини Земун где је победила С Р С?

Општина Земун је огледни пример како ће српски радикали да владају када после републичких избора буду владали читавом Србијом. Општина Земун ради 24 часа дневно и сви могући проблеми грађана решавају се за један дан. И не треба ништа боље и ништа више да се уради него оно што се ради у тој општини. Без обзира на демонстрације које се дешавају у Београду, грађани Земуна су задовољни како српски радикали врше своју власт. Када овде кажу да смо ми изгубили изборе, ја одговарам да су изгубили грађани Лесковца, а не С Р С. Да су дали глас нама Српским радикалима имали би и они квалитетну власт као Земунци.

Када је реч о информисању, постоје "Земунске новине" у којима све парламентарне странке имају по две стране. Тамо једноставно све странке могу дебело да критикују С Р С и ми им то нећемо замерити. То је битна разлика између српских радикала и актуелне власти и коалиције "Заједно" на другој страни. У неким општинама, као што је и Ниш, где је коалиција "Заједно" дошла на власт одмах је у своје руке узела и информисање.

Реците на крају нешто о конкретним припремама за републичке изборе.

С Р С ће гарантовано победити на предстојећим изборима. Да ли ће они бити у јуну, септембру или најкасније у новембру, за нас радикале није битно. У нашим општинама, на пример у Власотинцу, већ смо направили такав скок, да имамо седам пута већи број чланова у постизборном периоду него у читавом ранијем периоду постојања странке. То добро знају људи из локалне структуре власти у Власотинцу. Тамо где се ми појавимо, освајамо месне заједнице. Једноставно, настављамо да радимо како смо то чинили и у досадашњем периоду. Идемо на терен, одржавамо трибине, формирамо месне одборе по свим селима и када будемо завршили тај посао бићемо близу циља који смо поставили да до избора имамо гласачко тело од 35000 грађана, а како сада ствари стоје, имаћемо далеко више.

Шта бисте поручили грађанима Јабланичког округа?

Грађанима Јабланичког округа поручујем да је Србија у светским оквирима мала, српска нација малобројна. Али, насупрот томе, имамо бројне и моћне непријатеље. Чињеница да има више странака у Србији не сме да узрокује међусобну мржњу међу нама Србима. И једној и другој коалицији замерамо што све чине да у циљу сопствених интереса поделе српски народ, међусобно заваде и понове несрећу какву смо имали од 1941. до 1945. године.

Оснивач и издавач
Др Војислав Шешељ

Генерални директор
Александар Стефановић

Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић

Помоћник главног и одговорног уредника
Огњен Михајловић

Редакција
Рајко Горановић, Момир Марковић, Мирослав Васиљевић, Наташа Јовановић, Јадранка Шешељ, Дејан Анђус, Александар Вучић, Рајко Ђурђевић, Коста Димитријевић, Марина Јочић